

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,
ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ

Управа за ветерину
Београд, Омладинских Бригада бр.1
Број: 337-00-00092/2010-05
Датум: 10.02.2010. године

На основу члана 48. став 1. Закона о државној управи („Службени гласник РС“ бр.79/05 и 101/07) а у вези чл.123,133 и 134 Закона о ветеринарству („Службени гласник РС”, број 91/05), доносим

ИНСТРУКЦИЈУ
О ИЗДАВАЊУ МЕЂУНАРОДНИХ ВЕТЕРИНАРСКИХ ПОТВРДА
(СЕРТИФИКАТА) ЗА ИЗВОЗНЕ ПОШИЉКЕ ЖИВОТИЊА, ПРОИЗВОДА
ЖИВОТИЊСКОГ ПОРЕКЛА, ХРАНЕ ЖИВОТИЊСКОГ ПОРЕКЛА
И ХРАНЕ ЗА ЖИВОТИЊЕ

1. Овом инструкцијом се усмерава организација издавања међународних ветеринарских потврда (сертификата) за извозне пошиљке животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла и хране за животиње (у даљем тексту: пошиљака) и начин рада инспектора обучених за њихово издавање, а у циљу омогућавања међународног промета роба.

2. Поједини изрази употребљени у овој инструкцији имају следеће значење:

„**Међународна ветеринарска потврда (сертификат)**“ јесте потврда о здрављу, односно здравствено-хигијенској и квалитативној исправности пошиљке, којом се потврђује да је на месту порекла пошиљке обављен прописан ветеринарско-санитарни преглед и да су испуњене све гаранције наведене у сертификату;

„**Међународни промет**“ јесте извоз, провоз и увоз животиња и производа животињског порекла, хране животињског порекла и хране за животиње између Републике Србије и других земаља;

„**Ветеринарска провера**“ јесте контрола документације која прати пошиљку и њен физички преглед, односно, у случајевима када је то потребно, и лабораторијско испитивање пошиљке, ради заштите јавног здравља или заштите здравља животиња, безбедности производа, хране животињског порекла и хране за животиње.

„**Објекат**“ јесте извозни објекат који испуњава услове прописане чл. 78. и 79. Закона о ветеринарству („Службени гласник РС”, бр. 91/05).

„**Обука**“ јесте процес активног упознавања са домаћим и међународним прописима, стандардима и захтевима земаља увозница, који се односе на животиње и производе животињског порекла, храну животињског порекла и храну за животиње;

„**Надлежни ветеринарски инспектор**“ јесте ветеринарски инспектор који је похађао све организоване обуке и стекао потврду о оспособљености за обављање послова издавања сертификата;

„**Министарство**“ јесте орган надлежан за послове ветеринарства који организује обуке, издаје потврде о оспособљености за обављање послова припреме, контроле и издавања сертификата, и води евиденцију.

3. Министарство:

- 1) припрема обрасце сертификата, означава их, врши контролу сваког одштампаног нултог примерка сертификата, одобрава и контролише дистрибуцију одштампаних сертификата,
- 2) контролише издавање и вођење евиденције о дистрибуираним и издатим сертификатима;
- 3) једанпут месечно, у форми Упутства, информише надлежне ветеринарске инспекторе о новоизрађеним и неважећим сертификатима.
- 4) по потреби, у складу са условима увоза земље увознице, израђује посебна Упутства о природи и обиму додатних прегледа и испитивања која су потребна да се спроведу пре издавања сертификата,

4. Надлежни ветеринарски инспектор мора бити у потпуности свестан значаја садржаја сваког сертификата који издаје и исти издавати непристрасно и без економског интереса у вези са пошиљком за коју се издаје сертификат или у вези са газдинством, односно објектом из којих пошиљка потиче.

5. Ако је, у складу са посебним Упутством из тачке 3. подтачка 4) ове инструкције, пре издавања сертификата потребно обавити додатне прегледе или лабораторијска испитивања пошиљке, надлежни ветеринарски инспектор ће поступити у складу са наведеним упутством.

6. Не издаје се:

- 1) непопуњен или сертификат који је делимично попуњен;
- 2) сертификат за пошиљке које није прегледао;
- 3) сертификат за пошиљке које нису више под његовим надзором.

7. У случају када се сертификат издаје на основу другог сертификата или потврде, пре издавања сертификата, одговорно лице за пошиљку доставља надлежном ветеринарском инспектору оргиналан документ који се чува уз осталу документацију формирану за наведени извоз.

8. У сертификат надлежни ветеринарски инспектор уноси податке који су:

1) проверени од стране надлежног органа у складу са законом којим се уређује ветеринарство и безбедност хране;

2) наведени у документу о обављеном додатном прегледу, односно испитивању пошиљке које се врши у овлашћеној институцији, уз надзор ветеринарског инспектора, у случају да је пре издавања сертификата потребно обавити додатне прегледе или лабораторијска испитивања пошиљке;

3) добијени у оквиру спровођења мониторинг програма у односу на званично признате системе осигурања квалитета и безбедности хране, или на основу епидемиолошког и епизоотиолошког система праћења и надзора заразних

болести у складу са прописима којима се уређује ветеринарство, односно безбедност хране.

9. Сертификат се издаје само на обрасцу који је припремило и одобрило Министарство;

10. Сертификат, поред захтева земље увознице, мора садржати и:

- грб Републике Србије и штамбил надлежног органа,
- назив, односно врсту сертификата,
- словну и бројчану ознаку сертификата са ознаком земље увознице или транзитне земље,
- серијски број који мора бити наведен на свакој страници,
- редни број који представља број странице/укупан број страница,
- идентификацију пошиљаоца, произвођача и примаоца пошиљке,
- место и земљу порекла пошиљке,
- врсту транспортног средства и ознаку,
- количину - број животиња или паковања,
- начин транспорта,
- датум и место издавања сертификата и
- потпис и печат овлашћеног лица.

11. Сертификати се издају на српском језику и језику земље одредишта.

12. Ако је пошиљка намењена земљама чланицама Европске уније, сертификат мора бити издат на језику улазне земље у Европску унију и језику земље одредишта.

13. За остале пошиљке у провозу сертификат може да буде издат и на енглеском језику и на другим језицима који су у службеној употреби у међународном промету.

14. Сертификат се попуњава, потписује и издаје у једном оригиналном примерку, на дан отпреме пошиљке и то за једну врсту пошиљке и за једног примаоца.

15. Свака страница сертификата се оверава печатом надлежни ветеринарског инспектора.

16. Потписани оригинални сертификат издаје се за извозну пошиљку, а фотокопије издатих сертификата се чувају три године, заједно са захтевом за издавање сертификата.

17. О издатим сертификатима надлежни ветеринарски инспектор води прописану евиденцију.

18. Министарство примењује систем обележавања, достављања, штампања, задуживања, евиденције и чувања сертификата, како би се успоставила следљивост, односно веза сертификата са надлежним ветеринарским инспектором.

19. Штампање сертификата врши Министарство или правно лице које оно овласти.

20. О одштампаним сертификатима води се евиденција која садржи:
- датум и место штампања,
 - укупан број одштампаних сертификата и
 - број одштампаних сертификата по врсти и серијским бројевима .
21. О достављеним сертификатима води се евиденција, која садржи:
- датум и место достављања сертификата,
 - име и презиме лица коме су достављени сертификати,
 - датум пријема и име и презиме лица које је примило сертификате,
 - укупан број достављених одштампаних сертификата,
 - број достављених одштампаних сертификата по врсти и серијском броју и
 - повратница о слању образаца путем поште
22. Правно лице, овлашћено за штампање сертификата, доставља Министарству, једном месечно, у писаној и електронској форми, извештај о одштампаним сертификатима, који садржи податке из евиденције која се води о одштампаним сертификатима из тачке 20 ове Инструкције.
23. Одштампани сертификати чувају се под кључем.
24. Министарство врши надзор над штампањем, достављањем и издавањем сертификата, у циљу спречавања незаконитог штампања, издавања лажних или сертификата који доводе у заблуду, односно противзаконите израде или употребе сертификата.
25. Инспектор који се не одазива обукама и који не поступа у складу са овом Инструкцијом, не може издавати сертификате.
26. Одредбе ове инструкције не искључују примену Правилника о начину утовара, претовар и истовара пошиљака животиња, производа, сировина и отпадака животињског порекла, хигијенско-техничким условима које морају испуњавати пошиљке и обрасци уверења о здравственом стању пошиљака („Службени лист СФРЈ“ бр. 69/1990) и примењиваће се до доношења правилника који ће регулисати услове за издавање сертификата.
27. Овај инструкција ће се примењивати од дана објављивања на сајту Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије.
28. Инструкцију објавити и на огласној табли Управе за ветерину.

Број: 337-00-00092 /2010-05

ДИРЕКТОР

У Београду 10.02.2010. године

др Зоран Мићовић